

Búcsúzó

Dalriada

Ideje már bujdosásimnak,
Eljött már távozásomnak.
Bús-szomorú utazásomnak,
Fájdalmas és nehéz búcsúzásomnak.

Angyalodat én Istenem,
Küldjed hogy kísérjen engem!
Hosszú utamban vezéreljen,
Minden ártótól, gonosztól megmentsen!

Az messzi ismeretlenbe megyek.
Véletek többet már nem lések,
Ha újra nem is láthat szemetek,
Azért rólam el ne feledkezzetek!

Sorsom akármerre mégyen,
Rólatok el nem felejtkezem,
Minden járáson-kelésen
Véletek lesz majd emlékezetem!

Hajnalnak fénye, vezess az úton,
Mély, sötét éjszakán, láng, vigyél át!
Szél és felhők, távoli erdők,
Föld takarja el bús lábam nyomát.

"Feljött a nap tisztulásra,
indulni kell más tájra.
Pázsit fogja a nyomomot,
nem járom udvarinkot.
Mikor megyek hazafelé,
nyílik az ég kétfelé.
Ragyognak rám csillagok,
mer' tudják, árva vagyok."